

24 kwietnia 1930 r.

URZĄD PATENTOWY

F16g 3/10

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 11583.

Kl. ~~47 d 9~~

4701, 3/10

Victor Tobolla
(Mülheim, Ruhr, Niemcy).

Łącznik do pasów.

Zgłoszono 15 lutego 1928 r.

Udzielono 25 stycznia 1930 r.

Wynalazek dotyczy łącznika do pasów, np. pasów napędnych oraz pasów przenośnikowych, i polega na tem, że pewna ilość ułożonych obok siebie haczyków, stanowiących połowę złącza, zostaje złączona ze sobą zapomocą poprzecznych listewek, tworząc sztywną całość. Mocne, sztywne ułożenie haczyków, uniemożliwiające ich przesuwanie się, stanowi zaletę tego łącznika do pasów, wyróżniającą go z pomiędzy innych dotychczas znanych łączników tego rodzaju. Końce pasa, chronione przez haczyki, nie zużywają się tak szybko w miejscu złączenia i nie odłamują się. W razie złamania się jednego z haczyków, pas może pracować w dalszym ciągu, będąc mocno złączony haczykami pozostałymi. Powyższego łącznika pasowego używać

można również do łączenia gąbczastych i miękkich pasów. Umocowanie łącznika pasowego odbywać się może maszynowo lub ręcznie.

Rysunek uwidocznia przykład wykonania wynalazku, przyczem fig. 1 przedstawia widok łącznika z przodu, fig. 2 — widok tegoż z boku, a fig. 3 — widok z góry, fig. 4 i 5 — szczegóły łącznika, fig. 6 — widok złącza pasowego z góry, a fig. 7 — z boku. Haczykowi 1, sporządzonemu z odpowiedniego drutu, nadaje się kształt litery V o wierzchołku 2. Ramiona 3 posiadają ostre, zagięte ku wewnątrz końce 4. Haczyki są celowo zgięte w taki sposób, że jedno ich ramię jest krótsze od drugiego, aby końce ich zahaczać mogły o różne miejsca pasów łączonych. Haczyki układają się

obok siebie w ten sposób, aby z każdej strony znajdowało się naprzemian jedno ramie dłuższe i jedno krótsze.

Punkty wierzchołkowe 2 wszystkich haczyków tworzą w przybliżeniu linię prostą, przyczem ramiona wszystkich haczyków leżą w jednej płaszczyźnie i tworzą całość o kształcie litery V.

Poszczególne haczyki są mocno ze sobą połączone zapomocą listewek poprzecznych 5, umocowywanych na wewnętrznej stronie ramion. Odległość pomiędzy poszczególnymi haczykami jest tak duża, że można pomiędzy nie wsunąć inny zespół haczyków. Listewki poprzeczne 5 mogą być zaopatrzone w wydrążenia lub półokrągłe wycięcia, w które zakłada się ramiona haczyków. Wycięcia powyższe są wykonane tak, że znajdujące się pomiędzy niemi grzbiety 6 (fig. 4) wystają nieco ponad haczyki. Te grzbiety 6 zagina się następnie lub spłaszcza przez nacisk lub uderzenie na haczyki i w ten sposób otrzymuje się mocne połączenie listewek poprzecznych z haczykami, tworzące sztywną całość, przyczem powierzchnia haczyków zlewa się z powierzchnią spłaszczonych grzbietów 6 listewek 5. Listewki poprzeczne 5 biegnące

wzdłuż ramion haczyków, są umieszczone w możliwie najmniejszej odległości do wierzchołków 2 i łączniki umocowują się na pasie tak, że listewki 5 znajdują się przed końcem pasa. Przy umieszczaniu łącznika pasowego na pasie, część A nakłada się na koniec pasa tak, że listewki poprzeczne 5 opierają się o koniec pasa i końce 4 wciskają się w pas. W podobny sposób umocowują się drugą część B łącznika na drugim końcu pasa. Następnie nastawia się obie części łącznika tak, że można przez nie przesunąć sworzeń 8.

Zastrzeżenie patentowe.

Łącznik do pasów, znamienny tem, że pewna ilość ułożonych obok siebie haczyków każdej połowy łącznika jest połączona zapomocą poprzecznych listewek, umocowywanych na wewnętrznej stronie ramion haczyków, tworząc mocną i sztywną całość.

Victor Tobolla.

Zastępca: Dr. techn. A. Bolland,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

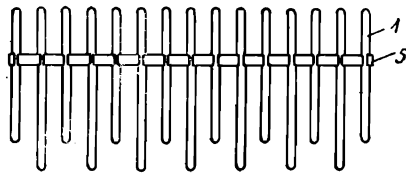

Fig. 2.

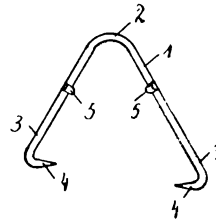

Fig. 3.

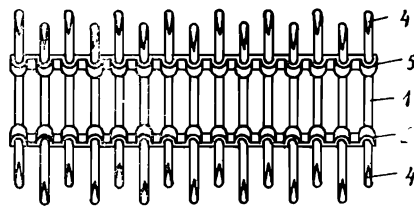

Fig. 4.

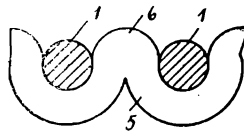

Fig. 5.

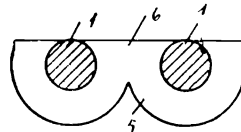

Fig. 6.

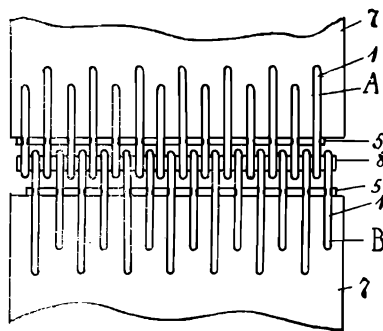

Fig. 7.

